

og får bedre redskaber i undervisningen, og flere af deres elever får lyst til at beskæftige sig med naturfag, når de skal vælge uddannelse og erhverv.

Det er efter min mening en vigtig national opgave at få gjort naturvidenskabelig indsigt til en del af den almene dannelse, og det siger jeg ikke, fordi jeg nu har fået naturvidenskab på hjernten – jeg er ikke engang naturvidenskabsmand selv – men jeg siger det, fordi naturvidenskab i tidligere tider f.eks. var en helt central del af folkehøjskolernes program, bedst eksemplificeret ved la Cours forsøgsmølle på Askov Højskole og ved andre højskoleers naturfagsundervisning, f.eks. forstander Begtrupps søn på Frederiksborg Højskole, Grundtvigs højskole, som underviste i naturfag både på universitetet og på højskolen. Og hvad var det nu for en uddannelse, Askov Højskoles forstander gennem mere end en generation, J. Th. Arnfred, havde? Jo, han var såmænd ingeniør.

Så det var altså sådan tidligere, at naturvidenskab og naturvidenskabelig indsigt var en naturlig del af den faglige indsigt, af den almene dannelse, en naturlig del af den indsigt, som man syntes alle skulle have, hvis de skulle være aktive, myndige borgere i Danmark.

Så kom anden verdenskrig og atombomben og forureningsdebatten, hvor teknik blev til problemernes årsag i stedet for deres løsning, og i den skygge har vi levet i årtier. Nu er det tid at træde ud af den her i miljøtiåret, her i det år, hvor Danmark er centrum for hele verdens optagethed af klimaproblemstillingen, som jo mildt talt er en naturvidenskabelig problemstilling – som i øvrigt netop har holdt flere tusinde forskere beskæftiget her i København det sidste par dage og tidligere tusind forskere i Århus. Så hvis ikke vi skulle bruge dette år til at starte noget nyt på det naturfaglige område og hente lidt norsk inspiration, hvornår skulle vi så gøre det?

Nordmændene har haft stor succes med deres naturfagscenter. Jeg har besøgt det sammen med danske lærere og sammen med dekanen for Københavns Universitets naturvidenskabelige fakultet, Nils O. Andersen, og det bruges også i Danmark. De to lærere på skolen i Greve, som jeg besøgte i mandags, bruger naturfagscentret i Oslo, og de to centre skal naturligvis have et tæt samarbejde, måske en arbejdsdeling. Det er jeg sikker på at de selv og deres bestyrelser nemt kan finde ud af.

Så lad os nu for en gangs skyld smide de små sko og satse lidt stort. Der er mange, der gerne vil arbejde med, og hvis nogle er lidt misundelige og spørger, om vi ikke bare kunne have spredt de penge tyndt ud på alle vores videntcentre, så vil jeg svare, at videntcentre fik en midlertidig bevilling, og at det, vi står med her, også er en midlertidig bevilling, og hvis det viser sig, at centeret ikke kan leve op til forventningerne med henblik på finansiering, jamen så vil det spørgsmål selvfølgelig blive en del af evalueringen i 2013. Så jeg synes ikke, at der er grund til at blande de eksisterende videntcenters skæbne sammen med dette videntcenter. Jeg synes, at vi skal holde det adskilt – og dermed har jeg ikke sagt noget som helst dårligt om de eksisterende videntcentre.

Kl. 18:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra fru Nanna Westerby.

Kl. 18:09

Nanna Westerby (SF):

Tak. Det syntes jeg faktisk var et måske lidt tyndt svar på den bekymring, som jeg og flere andre ordførere kom med, nemlig at man med den ene hånd gør det mere besværligt at være videntcenter, der jo netop skal stå for alle de gode ting, som undervisningsministeren nævner, og som jeg er så enig i. De skal udvikle pædagogikken, de skal lave praksis af anvendelsesorienteret undervisning i de naturvidenskabelige fag, som netop rummer muligheder for, at man virkelig kan lave anvendelsesorienteret undervisning. Men de videntcentre fjerner man med den ene hånd eksistensgrundlaget for, og med den anden hånd opretter man så det her center. Og jeg synes, det var et lidt tyndt svar på, hvorfor det er nødvendigt at gøre det på lige præcis den måde.

Nu siger undervisningsministeren så: Vi har muligheden for at satse stort nu. Og så er mit spørgsmål bare: Ville det ikke være at satse rigtig stort, hvis man gjorde sådan, at videntcentre, dem, der faktisk er tæt på uddannelsesinstitutionerne, havde et ordentligt fundament for at udvikle pædagogikken? Ville det ikke for alvor være at satse stort at gøre det i stedet for at fjerne eksistensgrundlaget for dem? For jeg synes mere, det her virker som en lille lappeløsning.

Kl. 18:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.